

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อวิเคราะห์ทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามแนวคิดของ Mayer ซึ่งประกอบด้วย 4 ทักษะย่อยได้แก่ ทักษะการแปลความโจทย์คณิตศาสตร์ ทักษะการบูรณาการข้อมูลจากโจทย์ปัญหาโดยใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์ ทักษะการวางแผนการแก้ปัญหา และทักษะการดำเนินการตามแผน

ประชากรของการวิจัยนี้ เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดอุดรธานี ในปีการศึกษา 2555 กลุ่มตัวอย่างมีวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) จาก 14 โรงเรียน ได้นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ข้อมูลรวมทั้งสิ้น 413 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวัดวัดทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีลักษณะของแบบวัดเป็นข้อสอบชนิดปรนัยและข้อสอบชนิดอัตนัย มีค่าความตรงตามเกณฑ์สัมพัทธ์เท่ากับ 0.583 ค่าความตรงตามสภาพเท่ากับ 0.571 ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.877 ค่าความยากอยู่ที่ 0.27 - 0.84 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ที่ 0.23 - 0.88

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำข้อมูลที่ได้มาตรวจให้คะแนนทักษะการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ของนักเรียนแต่ละคน เพื่อจำแนกนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มตามคะแนนทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์รวมสี่ทักษะย่อย ได้แก่ นักเรียนกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ จากนั้นจึงนำคะแนนทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ของนักเรียนในแต่ละกลุ่มมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละของค่าเฉลี่ย และทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบผลคะแนนระหว่างนักเรียนแต่ละกลุ่ม

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. เมื่อวิเคราะห์ทักษะย่อยที่ใช้ในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ทั้งสี่ทักษะย่อยของนักเรียนพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใช้ทักษะการแปลความโจทย์คณิตศาสตร์ได้มากที่สุด รองลงมาคือทักษะการวางแผน การแก้ปัญหา และใช้ทักษะการดำเนินการตามแผนได้น้อยที่สุด

เมื่อจำแนกตามกลุ่มนักเรียนพบว่า

1.1 นักเรียนกลุ่มสูงใช้ทักษะการวางแผนการแก้ปัญหาได้มากที่สุด รองลงมาคือทักษะการแปลความโจทย์คณิตศาสตร์ และใช้ทักษะการบูรณาการข้อมูลจากโจทย์ปัญหาโดยใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์ได้น้อยที่สุด

1.2 นักเรียนกลุ่มปานกลางใช้ทักษะการแปลความโจทย์คณิตศาสตร์ได้มากที่สุด รองลงมาคือทักษะการวางแผนการแก้ปัญหา และใช้ทักษะการบูรณาการข้อมูลจากโจทย์ปัญหาโดยใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์ได้น้อยที่สุด

1.3 นักเรียนกลุ่มต่ำใช้ทักษะการแปลความโจทย์คณิตศาสตร์ได้มากที่สุด รองลงมาคือทักษะการบูรณาการข้อมูลจากโจทย์ปัญหาโดยใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์ และใช้ทักษะการดำเนินการตามแผนได้น้อยที่สุด

2. เมื่อเปรียบเทียบทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์โดยภาพรวมระหว่างกลุ่มนักเรียนพบว่า นักเรียนกลุ่มสูงใช้ทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์โดยภาพรวมได้สูงกว่านักเรียนกลุ่มปานกลางและกลุ่มต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียนกลุ่มปานกลางใช้ทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์โดยภาพรวมได้สูงกว่านักเรียนกลุ่มต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เมื่อเปรียบเทียบทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ระหว่างกลุ่มนักเรียน โดยจำแนกตามทักษะย่อยพบว่า นักเรียนกลุ่มสูงใช้ทักษะการแปลความโจทย์คณิตศาสตร์ ทักษะการบูรณาการข้อมูลจากโจทย์ปัญหาโดยใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์ ทักษะการวางแผนการแก้ปัญหา และทักษะการดำเนินการตามแผน ได้สูงกว่านักเรียนกลุ่มปานกลางและกลุ่มต่ำในทุกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียนกลุ่มปานกลางใช้ทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์แต่ละทักษะได้สูงกว่านักเรียนกลุ่มต่ำในทุกทักษะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยซึ่งพบว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใช้ทักษะการแปลความโจทย์คณิตศาสตร์ได้มากที่สุด รองลงมาคือ ทักษะการวางแผนการแก้ปัญหา และใช้ทักษะการดำเนินการตามแผนได้น้อยที่สุดนั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของเจริญ แก้วประดิษฐ์ (2532) ซึ่งพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสามารถในการแก้โจทย์สมการในชั้นการตีความและทำความเข้าใจโจทย์ และชั้นการใช้ตัวแปรแทนตัวไม่ทราบค่ามากกว่าชั้นอื่นคือ ชั้นการเขียนสมการและชั้นการแก้สมการหรือการคำนวณตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่านักเรียนสามารถใช้ทักษะการแปลความโจทย์คณิตศาสตร์ได้มากกว่าทักษะ

อื่นที่อยู่ในกระบวนการแก้ปัญหาลำดับถัดไป แสดงว่าทักษะการแปลความโจทย์คณิตศาสตร์ซึ่งเป็นทักษะในขั้นต้นของการแก้ปัญหา เป็นทักษะที่สำคัญอันส่งผลต่อการใช้ทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ในลำดับถัดไป

2. นักเรียนกลุ่มสูงใช้ทักษะการวางแผนการแก้ปัญหาได้มากที่สุด รองลงมาคือ ทักษะการแปลความโจทย์คณิตศาสตร์ และใช้ทักษะการบูรณาการข้อมูลจากโจทย์ปัญหาโดยใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์ได้น้อยที่สุด สามารถอธิบายได้ว่า นักเรียนกลุ่มสูง มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เพื่อคัดเลือกขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหา ลำดับขั้นตอนของการแก้ปัญหา และเลือกใช้การดำเนินการทางคณิตศาสตร์ สูตร กฎ ความรู้และหลักการทางคณิตศาสตร์ได้ถูกต้องเหมาะสมต่อการแก้ปัญหา แสดงว่านักเรียนมีความสามารถในการระลึกความรู้ทางคณิตศาสตร์เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาได้ดี จึงทำให้นักเรียนมีความสามารถในการวางแผนการแก้ปัญหาที่ดีด้วย รองลงมาคือ ทักษะการแปลความโจทย์คณิตศาสตร์ ส่วนทักษะการดำเนินการตามแผนซึ่งนักเรียนกลุ่มสูงมีคะแนนเป็นอันดับสามนั้น ผู้วิจัยสังเกตพบว่า แม้นักเรียนกลุ่มสูงจะมีคะแนนทักษะการวางแผนการแก้ปัญหาสูง ซึ่งควรได้คะแนนทักษะการดำเนินการตามแผนสูงตามมาด้วยนั้น แต่นักเรียนกลุ่มนี้มักมีข้อบกพร่องในตนเองด้านการขาดความระมัดระวังในการคำนวณมาก หรือมีความสับสนในการคำนวณ มิใช่เกิดจากการขาดความรู้ความสามารถแต่อย่างใด จึงทำให้แม้นักเรียนจะวางแผนการแก้ปัญหาได้ถูกต้อง แต่ก็ต้องเสียคะแนนกับการคำนวณหาผลลัพธ์ซึ่งเป็นคะแนนในส่วนของทักษะการดำเนินการตามแผน ส่วนสาเหตุที่นักเรียนได้คะแนนทักษะการบูรณาการข้อมูลจากโจทย์ปัญหาโดยใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์น้อยที่สุด ผู้วิจัยพบว่า จากการสัมภาษณ์นักเรียนที่มีทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์สูงที่สุดถึงวิธีการคิดหาคำตอบของข้อสอบวัดทักษะดังกล่าว นักเรียนได้แสดงวิธีคิดหาคำตอบให้ผู้วิจัยเห็นว่านักเรียนต้องคำนวณหาผลลัพธ์ของตัวเองแต่ละตัวก่อน จึงจะตัดสินใจเลือกตัวเลือกที่ถูกต้องได้ นั่นแสดงว่า นักเรียนได้ใช้ทักษะการวางแผนการแก้ปัญหาและทักษะการดำเนินการตามแผนในการคำนวณเพื่อหาผลลัพธ์ของสิ่งที่ต้องการล่วงหน้าแล้ว (หรือนักเรียนใช้ทักษะลำดับถัดไปก่อนแล้ว) จึงจะสามารถทำข้อสอบวัดทักษะการบูรณาการข้อมูลจากโจทย์ปัญหาโดยใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์ได้ จึงอาจเป็นไปได้ว่า นักเรียนกลุ่มสูงมีทักษะการบูรณาการข้อมูลจากโจทย์ปัญหาโดยใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์เป็นจุดด้อยในการแก้ปัญหา นั่นคือนักเรียนกลุ่มสูงยังขาดความชำนาญในสร้างตัวแทนทางความคิดของปัญหาหรือยังมีความแม่นยำในทักษะนี้ไม่มากพอ จึงทำให้นักเรียนกลุ่มสูงได้คะแนนทักษะการบูรณาการข้อมูลจากโจทย์ปัญหาโดยใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์น้อยกว่าทักษะอื่นๆ นอกจากนี้ยังพบอีกว่า นักเรียนกลุ่มสูงโดยส่วนมากจะสามารถแสดงวิธีทำเพื่อแก้ปัญหาได้ถูกต้อง แต่กลับเลือกตัวเลือกในข้อสอบวัดทักษะการบูรณาการข้อมูลจากโจทย์ปัญหาโดยใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์ไม่ถูกต้อง เกิดเป็นข้อขัดแย้งที่นักเรียนสามารถแสดงวิธีทำได้แต่กลับเลือกตัวเลือกของข้อสอบก่อนหน้าผิดพลาด ข้อสังเกตที่ได้นี้จึงเป็นเครื่องชี้ถึงจุดด้อยหรือจุดบกพร่องของนักเรียนกลุ่มสูงได้เป็นอย่างดี ว่านักเรียนจำนวนหนึ่งของกลุ่มนี้มักขาดความรอบรอบระมัดระวังในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์

3. นักเรียนกลุ่มปานกลางใช้ทักษะการแปลความโจทย์คณิตศาสตร์ได้มากที่สุด รองลงมาคือ ทักษะการวางแผนการแก้ปัญหา และใช้ทักษะการบูรณาการข้อมูลจากโจทย์ปัญหาโดยใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์ได้น้อยที่สุด สามารถอธิบายได้ว่า สาเหตุหลักที่ทำให้กลุ่มนักเรียนกลุ่มปานกลางมี

คะแนนทักษะการแปลความโจทย์คณิตศาสตร์มากกว่าทักษะอื่นเป็นเพราะ ทักษะนี้เป็นทักษะที่อยู่ระดับพุทธิพิสัยต่ำที่สุดในบรรดาทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ทักษะอื่นๆ จึงทำให้นักเรียนกลุ่มปานกลางได้คะแนนทักษะนี้มากกว่าทักษะอื่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ballew และ Cunningham (1982) และเจริญ แก้วประดิษฐ์ (2532) ที่พบว่านักเรียนมีความสามารถของการทำความเข้าใจปัญหาได้มากกว่าความสามารถขั้นอื่นในการแก้ปัญหา และงานวิจัยของชนิษฐา คำทอน (2539) ที่พบว่านักเรียนบกพร่องในขั้นการทำความเข้าใจปัญหาน้อยที่สุด สำหรับทักษะการวางแผนการแก้ปัญหาซึ่งเป็นทักษะที่นักเรียนได้คะแนนเป็นอันดับสอง ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่า เนื่องจากคะแนนทักษะการวางแผนการแก้ปัญหาของนักเรียนกลุ่มนี้มีการกระจายตัว (หรือค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) ที่ค่อนข้างสูง จึงแสดงว่า มีนักเรียนบางจำนวนในกลุ่มปานกลางที่สามารถทำคะแนนทักษะนี้ได้ดี ในขณะที่เดียวกันก็มีนักเรียนจำนวนหนึ่งในกลุ่มปานกลางที่ทำคะแนนทักษะนี้ได้ไม่ดี สำหรับทักษะการดำเนินการตามแผนซึ่งอยู่อันดับที่สาม มีคะแนนใกล้เคียงกับคะแนนทักษะการบูรณาการข้อมูลจากโจทย์ปัญหาโดยใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์ รวมถึงพฤติกรรมที่ 3.2 ของทักษะการวางแผนการแก้ปัญหา แสดงว่าทักษะการบูรณาการข้อมูลจากโจทย์ปัญหาโดยใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์ ทักษะการดำเนินการตามแผน และพฤติกรรมที่ 3.2 ซึ่งคือพฤติกรรมทางเลือกกลวิธีในการแก้ปัญหา มีความสัมพันธ์กันสูงในนักเรียนกลุ่มปานกลาง แสดงว่านักเรียนกลุ่มนี้ใช้ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์ได้ไม่ค่อยดี จึงทำให้แม้นักเรียนกลุ่มนี้จะมีทักษะของการแปลความโจทย์คณิตศาสตร์และพฤติกรรมที่ 3.1 ซึ่งคือทักษะการเลือกและจัดลำดับขั้นตอนการแก้ปัญหาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี แต่ก็ไม่เพียงพอที่จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหาได้

4. นักเรียนกลุ่มต่ำใช้ทักษะการแปลความโจทย์คณิตศาสตร์ได้มากที่สุด รองลงมาคือ ทักษะการบูรณาการข้อมูลจากโจทย์ปัญหาโดยใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์ และใช้ทักษะการดำเนินการตามแผนได้น้อยที่สุด สามารถอภิปรายได้ว่า ทักษะการแปลความโจทย์คณิตศาสตร์เป็นทักษะที่นักเรียนกลุ่มต่ำมีความถนัดมากกว่าทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ด้านอื่นๆ ส่วนการใช้ทักษะการบูรณาการข้อมูลจากโจทย์ปัญหาโดยใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์กับทักษะการวางแผนการแก้ปัญหาของนักเรียนกลุ่มนี้พบว่า มีความสามารถในการใช้ทักษะทั้งสองใกล้เคียงกัน และยังมีการกระจายของคะแนนของทักษะที่ค่อนข้างสูงคล้ายกัน แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถในการใช้ทักษะทั้งสองอยู่ในระดับต่ำใกล้เคียงกัน สำหรับทักษะการดำเนินการตามแผนซึ่งเป็นทักษะที่นักเรียนสามารถใช้ได้น้อยที่สุดนั้น เนื่องจากสาเหตุที่นักเรียนมีความสามารถในการใช้ทักษะอันดับก่อนหน้าอยู่ในระดับต่ำ จึงทำให้นักเรียนใช้ทักษะการดำเนินการตามแผนได้ต่ำที่สุดตามมา

5. เมื่อเปรียบเทียบทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์โดยภาพรวมสี่ทักษะย่อยระหว่างกลุ่มนักเรียนพบว่า นักเรียนกลุ่มสูงใช้ทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ทั้งสี่ทักษะโดยภาพรวมได้สูงกว่านักเรียนกลุ่มปานกลางและกลุ่มต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียนกลุ่มปานกลางใช้ทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ทั้งสี่ทักษะโดยภาพรวมได้สูงกว่านักเรียนกลุ่มต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สามารถอภิปรายได้ว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์แตกต่างกันจะมีความสามารถในการใช้ทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ในภาพรวมสี่ทักษะย่อย และความสามารถในการใช้ทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์แต่ละทักษะย่อยที่แตกต่างกัน ซึ่งพบว่าระดับของกลุ่มนักเรียนแปรผันตรง

กับระดับความสามารถในการใช้ทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ และผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Mayer (2003) เช่นเดียวกัน นั่นแสดงว่า ทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ทุกทักษะเป็นทักษะสำคัญซึ่งนักเรียนจะต้องสามารถใช้ทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์แต่ละทักษะได้ในระดับสูง จึงจะสามารถแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ได้ดี ผู้วิจัยจึงสันนิษฐานว่าหากนักเรียนกลุ่มปานกลางและกลุ่มต่ำสามารถพัฒนาทักษะการแปลความโจทย์คณิตศาสตร์ซึ่งเป็นทักษะลำดับแรกของการแก้ปัญหาให้อยู่ในระดับเดียวกันกับนักเรียนกลุ่มสูงได้ อาจสามารถช่วยทำให้นักเรียนใช้ทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหาในลำดับถัดมาได้มากขึ้นตามมาด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำวิจัยเพื่อวิเคราะห์ต่อไปว่าทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ทักษะใดที่เป็นจุดเด่นและทักษะใดที่เป็นจุดด้อยในการแก้ปัญหาของนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการแก้ปัญหาแตกต่างกัน เพราะหากว่ากระบวนการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์มีลักษณะเป็นขั้นตอนตามลำดับแล้วนั้น ก็เป็นสิ่งที่น่าศึกษาต่อไปว่า การที่นักเรียนคนหนึ่งซึ่งขาดทักษะในการแก้ปัญหา เป็นเพราะนักเรียนคนนั้นเกิดอุปสรรคในการแก้ปัญหาหรือมีจุดด้อยของการแก้ปัญหาอยู่ที่ทักษะใด เพื่อจะได้ทดลองต่อไปว่า เมื่อแก้ไขทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหาที่เป็นจุดด้อยแล้ว จะส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการแก้ปัญหาที่ดีขึ้นหรือไม่ อย่างไร ในแง่มุมต่างๆ

2. ควรทำวิจัยเพื่อตรวจสอบว่า ทักษะที่ใช้ในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ต่างๆ มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร ในลักษณะแบบใด ทักษะใดเป็นเหตุ ทักษะใดเป็นผล เพื่อจะได้ตรวจหาวิธีการแก้ไขข้อบกพร่องในการแก้ปัญหาของนักเรียนได้ตรงจุด เช่นหากว่าทักษะหนึ่งมีความเกี่ยวข้องกับอีกทักษะหนึ่ง ครูก็จะได้ทราบว่าไม่เพียงแต่จะต้องแก้ไขข้อบกพร่องของทักษะที่เจอข้อบกพร่องเท่านั้น แต่ยังคงต้องแก้ไขข้อบกพร่องไปถึงทักษะที่มีความสัมพันธ์กันด้วย หรือหากทักษะใดไม่มีความเกี่ยวข้องกับทักษะอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ครูก็จะสามารถแก้ไขทักษะที่เป็นข้อบกพร่องนั้นได้โดยทันที และสามารถให้นักเรียนแยกฝึกฝนทักษะนั้นจนเกิดความชำนาญได้เลย